Cena egz. 10 zł.

Informator Przemysłowy

Rok II. Nr. 6

Kraków, czerwiec 1946.

Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojew. w Krakowie

Adres Redakcji — Administracji — Ekspedycji: Kraków — Plac Szczepański 5, IV piętro, pokój 92. Telefon 588-38.
Redakcja i administracja czynna codziennie od godziny 10—13 z wyjątkiem soboty, niedzieli i świąt.

O przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 7 i art. 3 ust. 5, ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1) Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „ustawie" rozumie się przez to ustawę z dnia 3 stycznia 1946 r., o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17).

2) Pod określeniem „właściwy minister" rozumie się ministra właściwego ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa.

I. KOMISJE DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW.

§ 2. Jako organa właściwych ministrów dla spraw przejmowania przedsiębiorstw na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego tworzy się Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw oraz wojewódzkie komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 3. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „Głównej Komisji" albo o „wojewódzkiej komisji", rozumie się przez to Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, bądź wojewódzką komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 4. 1) Główna Komisja działa przy Centralnym Urzędzie Planowania. Wojewódzkie komisje działają przy urzędach wojewódzkich po jednej dla obszaru każdego województwa oraz dla m. stol. Warszawy i Łodzi.

2) Zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych, wydaje w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i ogłoszone w Monitorze Polskim, określi na obszarach Ziem Odzyskanych siedziby i teren działania wojewódzkich komisyj.

§ 5. Wydatki Głównej Komisji oraz wojewódzkich komisyj pokrywane są z budżetu Centralnego Urzędu Planowania.

§ 6. 1) W skład Gl. Komisji wchodzą: przewodniczący, powołany przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, zastępca przewodniczącego, powołany przez Prezesa Centr. Urzędu Planowania, oraz jako członkowie: delegaci wyznaczeni w liczbie 4 przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, po 2 przez Ministrów: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Ziem Odzyskanych, po jednym przez Ministrów: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczt i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

2) Ponadto w skład Głównej Komisji wchodzi 10 członków wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, 8 członków wyznaczonych przez Komisję Centr. Związków Zawodowych, 2 członków wyznaczonych przez Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 2 członków wyznaczonych przez Związek Gospodarczy Spółdzielni „Społem", oraz 2 członków wyznaczonych przez Związek Samopomocy Chłopskiej.

§ 7. 1) W skład wojewódzkiej komisji wchodzą: jako przewodniczący — delegat wyznaczony przez przewodniczącego Gl. Komisji, jako zastępca przewodniczącego — naczelnik wydziału przemysłowego odnośnego urzędu wojewódzkiego (Zarządu Miejskiego m. stol. Warszawy lub Łodzi) lub jego zastępca oraz jako członkowie — delegaci ministrów, wymienionych w § 6, delegatów wojewódzkiej rady narodowej (w m. stol. Warszawie i Łodzi — 3 delegatów miejskiej rady narodowej), 3 delegatów wojewódzkiej komisji związków zawodowych, 2 delegatów izby przemysłowo-handlowej, 2 delegatów właściwego miejscowego okręgu Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej oraz 2 delegatów Zw. Samopomocy Chłopskiej.

2) Skład wojewódzkich komisyj na terenach Ziem Odzyskanych określi zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z właściwymi Ministrami i Prezesem Centralego Urzędu Planowania, ogłoszone w Monitorze Polskim.

§ 8. 1) Główna Komisja rozpatruje sprawy w zespole 5 osób pod przewodnictwem delegata właściwego ministra.

2) Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, przewodniczącego zespołu wyznacza przewodniczący Głównej Komisji spośród delegatów tych ministrów.

3) Przewodniczący Głównej Komisji wyznacza 4 członków zespołu: jednego spośród delegatów ministrów, jednego spośród delegatów Prezesa Centralnego Urzędu Planowania oraz 2 kolejno spośród innych członków Głównej Komisji.

§ 9. 1) Odwołania od postanowień Głównej Komisji, przewidziane w § 61, rozpatruje zespół odwoławczy Głównej Komisji, składający się z 11 osób pod przewodnictwem przewodniczącego Głównej Komisji lub jego zastępcy.

2) W skład zespołu odwoławczego wchodzi delegat właściwego ministra.

3) Przewodniczący Głównej Komisji wyznacza 2 członków zespołu odwoławczego spośród delegatów ministrów, 2 spośród delegatów Prezesa Centralnego Urzędu Planowania oraz 5 kolejno spośród innych członków Głównej Komisji.

4) Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, przewodniczący Głównej Komisji wyznacza spośród ich delegatów członków zespołu odwoławczego.

§ 10. Do ważności posiedzeń plenarnych Głównej Komisji wymagana jest obecność przewodniczącego albo jego zastępcy oraz przynajmniej połowy pozostałych członków Głównej Komisji.

§ 11. 1) Wojewódzka Komisja rozpatruje sprawy w zespole złożonym z 7 osób pod przewodnictwem przewodniczącego wojewódzkiej komisji lub jego zastępcy. Jako członkowie wchodzą: delegat właściwego ministra, delegat Ministra Skarbu, delegat wojewódzkiej rady narodowej, delegat wojewódzkiej komisji związków zawodowych oraz 2 innych członków wojewódzkiej komisji wyznaczonych kolejno przez przewodniczącego wojewódzkiej komisji.

2) Jeżeli w sprawie właściwych jest kilku ministrów, przewodniczący wojewódzkiej komisji winien do zespołu ko-

misji powołać ponadto delegatów tych ministrów i w takiej samej liczbie innych członków komisji.

§ 12. Członek zespołu Głównej Komisji lub wojewódzkiej komisji powinien się wyłączyć z własnej inicjatywy lub na wniosek osób, biorących udział w postępowaniu:

a) jeżeli jest zainteresowany w wyniku sprawy,
b) w sprawie małżonka, krewnych lub powinowatych do czwartego stopnia włącznie oraz w sprawie osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
c) w sprawie, w której był lub jest pełnomocnikiem właściciela przedsiębiorstwa,
d) jeżeli brał udział w wydaniu zaskarżonego postanowienia,
e) w sprawie, z powodu której wdrożono przeciw niemu dochodzenie wstępne, postępowanie dyscyplinarne lub karno-sądowe.

§ 13. 1) W razie wyłączenia członka zespołu komisji i niemożności powołania innego członka, będącego delegatem tej samej władzy lub instytucji, przewodniczący komisji zawiadomi o tym bezzwłocznie władzę lub instytucję, która członka tego delegowała.

2) Do czasu wyznaczenia nowego delegata mogą być przedsiębrane tylko te czynności, które nie cierpią zwłoki.

§ 14. 1) Wojewódzka Komisja właściwa jest do przeprowadzania postępowania dotyczącego:

a) przejścia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 ust. 1 i 3 ustawy wszystkich przedsiębiorstw z wyjątkiem przedsiębiorstw należących do kategoryj wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A. pkt. 1—9 oraz lit. C. ustawy,
b) przejęcia na własność Państwa przedsiębiorstw na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A. pkt. 11, 13, 14, 16 i 17 oraz na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. B. ustawy.

Na żądanie właściwego ministra przewodniczący Głównej Komisji wyłączy spod właściwości wojewódzkiej komisji sprawy poszczególnych przedsiębiorstw i przekaże je do postępowania przewidzianego w § 30.

2) Miejscowo właściwa jest wojewódzka komisja, na której terenie działania położone jest przedsiębiorstwo.

3) Jeżeli przedsiębiorstwo ma kilka zakładów pracy, podlegających właściwości różnych wojewódzkich komisyj, właściwą do prowadzenia postępowania jest ta komisja, na której terenie znajduje się siedziba zarządu przedsiębiorstwa, o ile Główna Komisja, ze względu na celowość postępowania, nie przekaże sprawy innej wojewódzkiej komisji.

4) O wyznaczeniu innej komisji, o której mowa w ustępie poprzednim, oraz o wyłączeniu sprawy spod właściwości wojewódzkiej komisji (ust. 1) przewodniczący Głównej Komisji ogłasza w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych) właściwym dla siedziby zarządu przedsiębiorstwa.

5) Wszczęcie postępowania w wyznaczonej wojewódzkiej Komisji nastąpić może nie wcześniej, niż po upływie 14 dni od daty ogłoszenia, określonego w poprzednim ustępie.

§ 15. Główna Komisja rozpoznaje:

1) w zespole 5 członków (§ 8):
   a) sprawy, w których zgłoszone zostały prawa lub zarzuty przewidziane w § 32,
   b) zażalenia i odwołania od postanowień wojewódzkich komisyj,
   c) spory kompetencyjne między wojewódzkimi komisjami;
2) w zespole odwoławczym (§ 9) odwołanie od postanowień Głównej Komisji określone w § 61;
3) na plenarnym posiedzeniu sprawy przekazane w trybie określonym w § 62.

II. POSTĘPOWANIE.

A. Postępowanie przygotowawcze.

§ 16. Urzędy wojewódzkie (Zarządy Miejskie m. st. Warszawy i Łodzi) oraz Izby przemysłowo-handlowe obowiązane są bezzwłocznie sporządzić spisy przedsiębiorstw, położonych na ich terenie działania, a podpadających pod przepis § 14, i przedłożyć je właściwej wojewódzkiej komisji.

§ 17. Na podstawie spisów, określonych w § 16, przewodniczący wojewódzkiej komisji sporządza bezzwłocznie wykazy przedsiębiorstw, które przechodzą albo podlegają przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 18. Przewodniczący Głównej Komisji wyda szczegółowe instrukcje dotyczące sporządzania spisów przedsiębiorstw (§ 16) oraz ich wykazów (§ 17).

§ 19. Wszelkie władze, urzędy i instytucje państwowe oraz samorządowe, wojewódzkie rady narodowe, izby przemysłowo-handlowe, osoby prawne prawa publicznego, wojewódzkie komisje związków zawodowych i związki rewizyjne spółdzielni R. P. mogą składać w wojewódzkich komisjach wnioski o wszczęcie postępowania, dotyczącego przejścia lub przejęcia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, określonych w § 14.

§ 20. Wnioski te winny zawierać dokładne określenie nazwy i przedmiotu przedsiębiorstwa, miejsce jego położenia, dane uzasadniające wszczęcie postępowania oraz, w miarę możności, imię i nazwisko właściciela, jego obywatelstwo, narodowość i miejsce zamieszkania. Jeżeli właścicielem jest osoba prawna, należy podać w miarę możności imiona i nazwiska członków zarządu oraz udziałowców, ich obywatelstwo, narodowość i miejsce zamieszkania.

§ 21. Wnioski określone w § 19. przewodniczący wojewódzkiej komisji kieruje na posiedzenie niejawne wojewódzkiej komisji, która zarządza wpisanie przedsiębiorstwa do wykazu przedsiębiorstw (§ 17).

§ 22. 1) W przypadku oddalenia wniosku przewodniczący wojewódzkiej komisji zawiadamia o tym wnioskodawcę.

2) Od postanowienia wojewódzkiej komisji oddalającego wniosek służy odwołanie do Głównej Komisji w terminie 7-dniowym od daty doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia.

§ 23. Wnioski niewłaściwie skierowane przekaże przewodniczący wojewódzkiej komisji właściwej komisji, zawiadamiając o tym wnioskodawcę.

B. Ogłaszanie wykazów i zgłaszanie zarzutów.

§ 24. Przewodniczący wojewódzkiej komisji ogłasza w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (w Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych) wykazy przedsiębiorstw, sporządzone w myśl przepisów §§ 17 i 21.

§ 25. 1) Ogłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa,
b) miejsce jego położenia,
c) powołanie podstawy prawnej przejścia lub przejęcia ze wskazaniem, na czyją rzecz ma przejść własność przedsiębiorstwa,
d) w miarę możności — imię i nazwisko właściciela lub współwłaścicieli przedsiębiorstwa.

2) Nie mają znaczenia prawnego drobne niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

3) W ogłoszeniu należy przytoczyć treść przepisów §§ 27 i 76.

§ 26. Jednocześnie z ogłoszeniem wykazu przewodniczący wojewódzkiej komisji ustanowi nadzór państwowy (§ 74) dla przedsiębiorstw, objętych wykazem, a nie znajdujących się już pod zarządem państwowym, osób prawnych prawa publicznego lub spółdzielni i związków spółdzielni.

§ 27. 1) Instytucje wymienione w art. 3 ust. 2 ustawy mogą zgłosić do wojewódzkiej komisji swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

2) W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie, a w imieniu spółdzielni — związki rewizyjne spółdzielni R. P.

§ 28. Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte, w miarę potrzeby, dowodami.

§ 29. 1) Wykazy przedsiębiorstw, co do których nie zostały zgłoszone w terminie zarzuty, przewodniczący wojewódzkiej komisji przesyła właściwemu ministrowi za pośrednictwem przewodniczącego Głównej Komisji.

2) Do przedsiębiorstw tych stosuje się analogicznie przepis § 62.

§ 30. 1) Właściwy minister ogłasza w Monitorze Polskim wykazy przedsiębiorstw górniczych, przemysłowych, komunikacyjnych i telekomunikacyjnych:

1. przechodzących na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 ustawy, a należących do kategorii przedsiębiorstw, wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A. pkt. 1—9 oraz lit. C. ustawy.

2. przejmowanych na własność Państwa na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A. pkt. 1—10, 12 i 15 oraz lit. C. ustawy,

3. wyłączonych spod kompetencji wojewódzkich komisyj na zasadzie § 14 ust. 1.

2) Ogłoszenie winno zawierać dane określone w § 25 ust. 1 oraz przytoczenie treści przepisów §§ 27, 28, 32 i 76.

3) Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 31. Jednocześnie z ogłoszeniem wykazu minister ustanowi nadzór państwowy dla przedsiębiorstw objętych wykazem, a nie znajdującyc się pod zarządem państwowym lub pod zarządem instytucyj, wymienionych w art. 3 ust. 2 ustawy.

§ 32. 1) Prawa i zarzuty co do przedsiębiorstw objętych wykazem określonym w § 30, zgłasza się do Głównej Komisji.

2) Przepisy §§ 27 i 28 stosuje się odpowiednio.

§ 33. 1) O wpłynięciu zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 32) przewodniczący Głównej Komisji zawiadomi bezzwłocznie właściwego ministra, a w przypadku zgłoszenia praw przez związki samorządu terytorialnego, związki międzykomunalne lub w ich imieniu — również Ministra Administracji Publicznej lub Ministra Ziem Odzyskanych. W sprawach dotyczących spółdzielni, zawiadamia się właściwego ministra oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P.

2) Termin posiedzenia do rozpoznania zgłoszonych praw lub zarzutów wyznacza się tak, aby między dniem doręczenia zawiadomienia, wskazanego w ust. 1, a dniem wyznaczonego posiedzenia upłynął conajmniej termin 30-dniowy.

C. Postępowanie wyjaśniające.

§ 34. Wykazy przedsiębiorstw, co do których zgłoszone zostały zarzuty (§ 28), ogłasza przewodniczący wojewódzkiej komisji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych).

§ 35. 1) Ogłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa,

b) miejsce jego położenia,

c) w miarę możności — imię i nazwisko właściciela lub współwłaścicieli oraz miejsce ich zamieszkania,

d) miejsce i termin posiedzenia komisji oraz wezwanie do stawienia się na wyznaczone posiedzenie osób zainteresowanych z zaznaczeniem, że niestawiennictwo nie wstrzymuje postępowania.

2) Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 36. 1) Termin posiedzenia wojewódzkiej komisji winien być wyznaczony tak, by między datą ogłoszenia wykazu a terminem posiedzenia upłynęło nie mniej niż 15 dni.

2) W razie odroczenia posiedzenia przewodniczący ogłasza na posiedzeniu termin nowego posiedzenia. — W tym przypadku nie stosuje się przepisu § 34.

§ 37. Na posiedzeniu wojewódzkiej komisji mają prawo składać wyjaśnienia, zgłaszać whioski i dowody, zmierzające do wyjaśnienia sprawy właściciel przedsiębiorstwa, przedstawiciel powiatowej rady narodowej, a w miastach wydzielonych — przedstawiciel miejskiej rady narodowej, przedstawiciel miejscowej rady związków zawodowych, zarządca przedsiębiorstwa i inne osoby, które wykażą swój interes prawny i uznane zostaną przez komisję za zainteresowane w sprawie.

§ 38. 1) W posiedzeniach niejawnych wojewódzkiej komisji biorą udział jedynie członkowie komisji wymienieni w § 11.

2) Wojewódzka komisja może przed wydaniem postanowienia zarządzić dochodzenie celem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

§ 39. Posiedzeniem kieruje przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę.

§ 40. 1) Przewodniczący stwierdza na wstępie posiedzenia prawidłowość wyznaczenia i ogłoszenia terminu posiedzenia i obecność wszystkich członków zespołu rozpoznającego sprawę (§ 11).

2) W razie stwierdzenia braków w tym względzie, przewodniczący odracza posiedzenie. — Nieobecnych członków komisji zawiadamia przewodniczący o terminie następnego posiedzenia w sposób, jaki uzna za najbardziej celowy.

§ 41. Wojewódzka komisja zarządza przeprowadzenie postępowania dowodowego w takim zakresie, jaki uzna za konieczny dla należytego ustalenia, czy przedsiębiorstwo przechodzi albo podlega przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 42. Wszystkie władze, urzędy i instytucje prawa publicznego obowiązane są udzielić wojewódzkiej komisji na jej żądanie potrzebnych wyjaśnień i informacyj.

§ 43. 1) W sprawach wymagających wiadomości specjalnych, a zwłaszcza na żądanie właściciela przedsiębiorstwa, wojewódzka komisja przeprowadza dowód z przesłuchania biegłych.

2) O ile dowód z przesłuchania biegłych przeprowadzony jest na wniosek właściciela przedsiębiorstwa, przeprowadzenie tego dowodu następuje na koszt wnioskodawcy.

§ 44. W razie potrzeby dokonania czynności na terenie, podlegającym właściwości innej komisji wojewódzkiej, właściwa komisja może zwrócić się do niej o wykonanie w zakreślonym terminie oznaczonych czynności w drodze pomocy prawnej.

§ 45. 1) Z każdego posiedzenia spisuje się protokół, w którym winny być uwidocznione:

a) data i miejsce posiedzenia komisji,

b) skład osobowy komisji ze wskazaniem urzędów lub instytucyj, których są delegatami,

c) imiona i nazwiska innych osób ze wskazaniem, w jakim charakterze biorą udział w posiedzeniu,

d) dokładne określenie przedsiębiorstwa objętego postępowaniem,

e) wyniki i przebieg postępowania dowodowego,

f) treść zapadłego postanowienia z przytoczeniem krótkiego uzasadnienia,

g) oznaczenie, czy postanowienie zapadło jednomyślnie, czy też większością głosów.

2) Członkowie komisji, którzy zostali przegłosowani, mogą zgłosić do protokołu swoje zdanie odrębne z uzasadnieniem.

3) Zeznanie świadka winno być na posiedzeniu odczytane i przez niego podpisane.

§ 46. W przypadku wniesienia pozwu o własność przedsiębiorstw, określonych w art. 2 ust. 4 ustawy, przed wydaniem postanowienia przez właściwą komisję o przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego, komisja zawiesi postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, o ile przedsiębiorstwo, będące przedmiotem sporu, nie ulega przejęciu na własość Państwa na mocy art. 3 ust. 1 ustawy.

D. Postanowienia wojewódzkich komisyj.

§ 47. Na podstawie wyniku postępowania wojewódzka komisja wydaje postanowienie:

a) o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu (§ 17) albo

b) o przedstawieniu właściwemu ministrowi wniosku o wydanie orzeczenia o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 48. Postanowienia zapadają zwykłą większością głosów członków zespołu rozpoznającego sprawę; głosowanie jest imienne. — Członek komisji nie może wstrzymać się od głosowania. Przewodniczący głosuje ostatni. W razie równości głosów rozstrzyga zdanie, za którym opowiedział się przewodniczący.

§ 49. 1) Postanowienia, określone w § 47, przewodniczący wojewódzkiej komisji ogłasza niezwłocznie w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych).

2) Ogłoszenie winno zawierać oznaczenie przedsiębiorstwa (§ 25), sentencję postanowienia oraz pouczenie o trybie zaskarżenia (§§ 50 i 52).

§ 50. Od postanowień wojewódzkiej komisji mogą właściciele przedsiębiorstwa oraz osoby, urzędy i instytucje, wymienione w §§ 19 i 27, wnieść odwołanie do Głównej Komisji w zawitym terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia postanowienia w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych).

§ 51. Akta sprawy, w których zapadło postanowienie, określone w § 47 pkt. b, niezaskarżone w trybie § 50, przesyła przewodniczący wojew. komisji właściwemu ministrowi za pośrednictwem przewodniczącego Głównej Komisji.

E. Odwołanie.

§ 52. Odwołanie wnosi się do Wojewódzkiej Komisji, która wydała zaskarżone postanowienie. Komisja ta odwołania wraz z aktami sprawy i ewentualnymi wyjaśnieniami przewodniczącego wojewódzkiej komisji, przesyła bezwłocznie do Głównej Komisji i zawiadania o wpłynięciu odwołania właściwego ministra.

§ 53. Odwołanie winno zawierać: oznaczenie zaskarżonego postanowienia oraz osoby, która wnosi odwołanię, z podaniem

jej adresu i zwięzłe wyłożenie podstaw odwołania.

§ 54. 1) Wojewódzka komisja odrzuci odwołanie wniesione po terminie lub wniesione przez osoby nieuprawnione (§ 50).

2) Od postanowienia, odrzucającego odwołanie, służy zażalenie do Głównej Komisji w terminie 7-dniowym od daty zwrócenia skarżącemu odrzuconego odwołania.

F. Postępowanie przed Główną Komisją.

§ 55. Główna Komisja rozpoznaje sprawy na posiedzeniach jawnych z wyłączeniem spraw, określonych w §§ 15 pkt. 1 c) i pkt. 3, 22 i 54, które rozpatrywane są na posiedzeniach niejawnych.

§ 56. 1) Wezwanie na jawne posiedzenie Głównej Komisji następuje przez ogłoszenie w Monitorze Polskim.

2) Ogłoszenie zarządza przewodniczący Głównej Komisji.

§ 57. Przepisy §§ 35—46 i 48 stosuje się odpowiednio do postępowania przed Główną Komisją.

§ 58. Główna Komisja może uchylić zaskarżone postanowienie wojewódzkiej komisji i przekazać sprawę tej komisji do ponownego rozpoznania albo też zaskarżone postanowienie zatwierdzić lub zmienić.

§ 59. W sprawach, w których zostały zgłoszone prawa lub zarzuty (§ 32), Główna Komisja wydaje postanowienie o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu (§ 30) lub o oddaleniu zgłoszonych praw lub zarzutów.

§ 60. 1) Postanowienie Głównej Komisji ogłasza na posiedzeniu przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę.

2) O treści postanowienia, zapadłego na posiedzeniu niejawnym, przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę zawiadamia właściwą wojewódzką komisję, właściwego ministra oraz osobę, urząd lub instytucję, która wniosła odwołanie.

§ 61. Od postanowienia Głównej Komisji, oddalającego zgłoszone w trybie art. 32 prawa lub zarzuty, mogą osoby, urzędy lub instytucje, wymienione w § 27, wnieść odwołanie do zespołu odwoławczego Głównej Komisji w zawitym terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia postanowiena (§ 60 ust. 1).

§ 62. 1) Właściwy minister może niezaskarżone postanowienie wojewódzkiej komisji oraz postanowienie Głównej Komisji o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu (§ 59) lub oddalające wniosek o wpisanie do wykazu (§ 22) przekazać Głównej Komisji do ponownego rozpoznania na posiedzeniu plenarnym.

2) Wniosek właściwego ministra winien być skierowany do Głównej Komisji w terminie 2-miesięcznym od daty wydania postanowienia.

§ 63. Przewodniczący Głównej Komisji z własnej inicjatywy lub na wniosek zespołu rozpatrującego sprawę w Głównej Komisji lub zespołu odwoławczego Głównej Komisji występuje do Głównej Komisji o rozstrzygnięcie na posiedzeniu plenarnym wątpliwości, nasuwających się w związku z wykładnią lub stosowaniem przepisów ustawy.

§ 64. Posiedzenia plenarne Głównej Komisji zwołuje przewodniczący Głównej Komisji.

§ 65. Postanowienia Głównej Komisji po skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu, przewidzianego w § 17, ogłasza przewodniczący wojewódzkiej komisji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych), a postanowienia o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu, przewidzianego w § 30, ogłasza właściwy minister w Monitorze Polskim.

III.

ORZECZENIE MINISTRA O PRZEJŚCIU LUB PRZEJĘCIU PRZEDSIĘBIORSTWA NA WŁASNOŚĆ PAŃSTWA LUB OSÓB PRAWNYCH PRAWA PUBLICZNEGO.

§ 66. 1) Właściwy minister wydaje orzeczenie o przejściu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego w myśl art. 2 ustawy oraz o przejęciu w myśl art 3 ustawy na własność Państwa przedsiębiorstw na podstawie:

a) wykazów nadesłanych przez wojewódzkie komisje zgodnie z § 29,

b) wykazów ogłoszonych zgodnie z § 30 odnośnie przedsiębiorstw, co do których nie zgłoszono praw lub zarzutów w sposób określony w § 32,

c) niezaskarżonych w terminie postanowień wojewódzkich komisyj, wydanych zgodnie z § 47 pkt. b),

d) niezaskarżonych postanowień Głównej Komisji lub postanowień zespołu odwoławczego Głównej Komisji, których treścią jest stwierdzenie, że odnośne przedsiębiorstwo przechodzi na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 lub ulega przejęciu na własność Państwa na zasadzie art. 3 ustawy,

e) postanowień Głównej Komisji, wydanych w trybie, przewidzianym w § 62.

2) Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, orzeczenie o przejęcu lub przejściu przedsiębiorstwa wydają łącznie właściwi ministrowie.

§ 67. 1) Orzeczenie ministra zawiera:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa,

b) miejsce jego położenia,

c) wskazanie przepisu ustawy, na zasadzie którego orzeczenie zostaje wydane, z tym, że w przypadku, przewidzianym w § 46, umieszcza się wzmiankę, że przepis ustawy, na którego zasadzie orzeczenie zostaje wydane, powołuje się tymczasowo aż do rozstrzygnięcia sporu o własność przedsiębiorstwa,

d) wskazanie, na czyją rzecz następuje przejście lub przejęcie przedsiębiorstwa.

2) Orzeczenie to ogłasza właściwy minister w Monitorze Polskim.

3) Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

IV. PRZEJĘCIE PRZEDSIĘBIORSTWA.

§ 68. Przedsiębiorstwo, przejęte w myśl art. 3 ustawy, przechodzi na własność Państwa z dniem ogłoszenia orzeczenia.

§ 69. Jednocześnie z ogłoszeniem orzeczenia o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa w myśl art. 2 lub 3 ustawy, właściwy minister zarządzi objęcie przedsiębiorstwa i wyznaczy w tym celu odpowiednie osoby lub organizację gospodarcze.

§ 70. 1) Wyznaczone osoby lub organizacje gospodarcze (§ 69) ogłoszą w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym (Biuletynie Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych) termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa, objętego orzeczeniem ministra (§ 67).

2) Ogłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa,

b) miejsce jego położenia,

c) w miarę możności — imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela lub współwłaścicieli,

d) miejsce i termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego,

e) wezwanie właściciela przedsiębiorstwa do stawienia się w czasie i miejscu, wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

3) Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 71. Protokół zdawczo-odbiorczy sporządza w 4 egzemplarzach osoba lub organizacja gospodarcza, określona w § 69, z osobą, pod zarządem której znajduje się przejmowane przedsiębiorstwo. Jeżeli w sporządzeniu powyższego protokołu bierze udział właściciel przedsiębiorstwa, może on do protokołu zgłosić swoje uwagi i zarzuty. Osoba lub organizacja gospodarcza sporządzająca protokół winna w miarę możności, w protokóle oświadczyć się co do zgłoszonych uwag i zarzutów.

§ 72. 1) Protokół zdawczo-odbiorczy powinien zawierać:

a) powołanie się na ogłoszenie, określone w § 70, z podaniem daty Wojewódzkiego Dziennika Urzędowego (Biuletynu Pełnomocnika Rządu dla Ziem Odzyskanych), w którym ogłoszenie nastąpiło,

b) dokładny opis przedsiębiorstwa,

c) wymienienie wszystkich składników majątkowych przedsiębiorstwa,

d) opis urządzeń technicznych przedsiębiorstwa,

e) spis inwentarza przedsiębiorstwa,

f) wierzytelności, prawa i zobowiązania przedsiębiorstwa.

2) O ile w przedsiębiorstwie znajdują się składniki majątkowe (np. maszyny, urządzenia), które zostały przeniesione do tego przedsiębiorstwa bez tytułu prawnego po dniu 1 września 1939 roku z innego przedsiębiorstwa lub od osoby nie podpadającej pod przepis art. 2 ust. 1 i 3 ustawy, należy o tym uczynić odpowiednią wzmiankę w protokole zdawczo-odbiorczym.

3) Wzmianka winna zawierać szczegółowe wymienienie składników majątkowych, ich opis oraz wskazanie skąd, kiedy i na jakiej zasadzie składniki te zostały do przedsiębiorstwa wniesione. Właściciele tych składników majątkowych otrzymują odszkodowanie na tych samych zasadach co wierzyciele przedsiębiorstwa (art. 6 ust 2 ustawy).

4) Właściciele składników majątkowych, określonych w ust. 2 niniejszego

dzeniu protokołu zdawczo - odbiorczego (§ 71).

paragrafu, mogą brać udział w sporzą-

§ 73. Z chwilą przejęcia przedsiębiorstwa ustaje ustanowiony nad nim nadzór państwowy.

V. NADZÓR PAŃSTWOWY.

§ 74. Wprowadzony na podstawie § 26 lub § 31 nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem powołany jest do strzeżenia majątku przedsiębiorstwa. — Czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwa oraz prowadzenie przedsiębiorstwa w ramach normalnej gospodarki należą do osób, które te czynności wykonywały przed ustanowieniem nadzoru państwowego.

VI. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 75. 1) Właściciel przedsiębiorstwa, który bierze udział w postępowaniu, toczącym się na zasadzie niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest obrać sobie miejsce zamieszkania dla doręczeń na terenie Państwa Polskiego lub ustanowić pełnomocnika, mającego siedzibę w kraju.

2) W razie nieobrania takiego miejsca zamieszkania lub nieustanowienia pełnomocnika wszelkie wezwania i zawiadomienia, podlegające doręczeniu w myśl przepisu niniejszego rozporządzenia, pozostawia się w aktach. — Pozostawienie to ma skutki doręczenia.

§ 76. Uprawnienia, przysługujące na podstawie przepisu niniejszego rozporządzenia właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

§ 77. Zarządy osób prawnych, będących właścicielami przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa na zasadzie art. 3 ustawy, reprezentują interesy tych osób prawnych do czasu wypłaty odszkodowania za przejęte przedsiębiorstwo.

§ 78. W postępowaniu określonym niniejszym rozporządzeniem, mają odpowiednie zastosowanie art. 36—43 i 49—67 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

§ 79. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Aprowizacji i Handlu, Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczt i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

§ 80. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski.

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski.

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik.

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski.

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn.

w/z Minister Oświaty:
Halina Kuczkowska.

Minister Kultury i Sztuki:
Władysław Kowalski.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk.

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow.

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski.

w/z Minister Przemysłu:
Wacław Ciszewski.

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Stachelski.

Minister Żeglugi i Handlu Zagr.:
Stefan Jędrychowski.

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski.

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski.

w/z Minister Pracy i Opieki Społ.:
Edmund Giebartowski.

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin.

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek.

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski.

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Jan Wasilewski.

Obliczanie premii i punktów premiowych

W Nr. 11/12 Informatora Przemysłowego z ubiegłego roku był dość obszernie omówiony system płac akordowo-premiowy, obowiązujący w przemyśle państwowym i znajdującym się pod zarządem państwowym. Jak wynika jednak z licznych zapytań napływających do redakcji, istnieje szereg wątpliwości odnośnie stosowania tego systemu w praktyce, a zwłaszcza obliczania wysokości premii pieniężnej i punktów premiowych. Celem wyjaśnienia tych wątpliwości omówimy poniżej parę najtypowszych przykładów obliczania zarobków i premii.

A więc przede wszystkim wychodząc ze stawki zasadniczej, to jest płacy godzinowej danego robotnika, obliczamy

$$\text{stawkę jednostkową} = \frac{\text{stawka zasadnicza}}{\text{norma akordowa.}}$$

Zarobek akordowy otrzymujemy mnożąc stawkę jednostkową przez ilość jednostek wyprodukowanych w danym czasie. Przy akordzie czasowym płaca będzie się równać iloczynowi sumy czasów normalnych i stawki godzinowej.

Warunkiem uzyskania premii jest przekroczenie normy, z uwzględnieniem jakości produkcji i zachowania dyscypliny pracy.

Premia pieniężna obliczana jest według odpowiednich tabel premiowania w stosunku do sumy zarobku akordowego, a premia w punktach z poprawką, wynikającą ze stosunku ilości godzin przepracowanych w akordzie do normalnej ilości godzin pracy w danym miesiącu.

Obecnie obowiązuje wartość 1 punktu premiowego ustalona na 100 zł.

Poniższa tabela podaje schemat premiowania robotników pracujących ręcznie, bez pomocy maszyn, lub przy maszynach, o ile tempo pracy tych robotników jest uzależnione od pracy robotników, którzy ich obsługują.

Wykonanie normy w %	Premia punkty	% dodat. pieniężny od zarobku akord.
100—110%	2	10%
110—120%	3	15%
120—130%	4.5	20%
130—140%	6	25%
140—150%	8	30%
150—155%	10	31%
155—160%	11	32%
160—165%	12	33%
165—170%	13	34%
170—175%	15	35%
175—180%	17	36%
180—185%	19	37%
185—190%	21	38%
190—195%	23	39%
195—200%	25	40%

Schemat premiowania robotników pracujących przy maszynach o współczynniku sprawności do 60% (I) i pracujących przy maszynach o współczynniku sprawności powyżej 60% (II) przedstawia się następująco:

Wykonanie normy w %	Premia I grupy		Premia II grupy	
100—105%	2	10%	2	10%
105—110%	4	15%	4	15%
110—115%	6	20%	6	20%
115—120%	8	25%	8	25%
120—123%	—	—	10	30%
123—125%	—	—	12	31%
120—125%	10	30%	—	—
125—128%	—	—	14	32%
128—130%	—	—	16	33%
125—130%	12	31%	—	—
130—133%	—	—	18	34%
133—135%	—	—	20	35%
130—135%	14	32%	—	—
135—140%	16	33%	—	—
140—145%	18	34%	—	—
145—150%	20	35%	—	—
150%	22	36%	—	—

Przykład obliczenia. Robotnik mający stawkę zasadniczą 7,50 zł. na godzinę, pracując akordowo — winien wykonać dzienną normę pracy w ilości 120 jednostek. A więc płaca jednostkowa wynosi

$$\frac{7{,}50 \times 8}{120} = 0{,}50 \text{ zł.}$$

W ciągu miesiąca dany robotnik pracując bez przerwy w akordzie wykonał 4500 jednostek, otrzymując za to płacę:

$$4500 \times 0{,}50 = 2\,250 \text{ zł.}$$

Przyjmując, że normalny czas pracy w miesiącu wynosił 200 godzin, obliczamy procentowe wykonanie normy:

$$\frac{2250 \cdot 100}{7{,}50 \cdot 200} = 150\%$$

Obecnie odnajdujemy w tabeli premiowania, że należy mu się 10 punktów i 31% dodatku od zarobku akordowego. W sumie robotnik ten zarobił:

31% dodatku . . .	697,50 zł.
akord	2250,— zł.
31% dodatku . . .	697,50 zł.
10 punktów	1000,— zł.
Razem . .	3947,50 zł.

Przypuśćmy, że w następnym miesiącu praca akordowa trwała tylko w ciągu 160 godzin i wykonano 3200 jednostek, a przez pozostały czas robotnik pracował dniówkowo (40 godzin).

Zarobek akordowy wyniósł:

$$3200 \times 0,50 = 1600 \text{ zł.}$$

Wykonanie normy wynosi

$$\frac{1600 \cdot 100}{150 \cdot 7,50} = 133\%,$$

a więc premia wg tabeli wyniesie 25% dodatku i punkty. Poprawkę do punktów obliczamy następująco:

$$\frac{200}{6 \times 160} = 4,8 \text{ pkt.}$$

Całkowity zarobek wyniósł więc:

akord	1600,— zł.
25% dodatku . . .	400,— zł.
4,8 pkt.	480,— zł.
dniówka	300,— zł.
Razem . .	2780,— zł.

Dla robotników zatrudnionych w akordzie zespołowym obliczamy premie analogicznie.

Personel pomocniczy jest premiowany przy pracownikach pracujących akordowo np. w przemyśle metalowym w stosunku 30% średniej premii pracowników produkcyjnych. Z tych 30% pełne 100% otrzymuje straż przemysłowa, robotnicy wykwalifikowani — 90%, straż pożarna — 80%, stróże, dozorcy — 50%, wreszcie inni pracownicy pomocniczy 30%. A więc w wypadku uzyskania przez pracowników produkcyjnych średnio np. 15 pkt., robotnicy wykwalifikowani nieprodukcyjni otrzymaliby 4,05 punktów, t. j. 405 zł., dozorcy zaś 1,55 punkta, t. j. 155 zł.

B. G.

Podział odbiorców węgla na grupy

PODZIAŁ NA GRUPY.

Grupa I-sza.

Koleje P. K. P.
Energetyka:
 elektrownie,
 gazownie,
 wodociągi i kanalizacja.

Grupa II-ga.

Kolej wąskotorowa, żegluga i inne środki transportowe.
Przemysł hutniczy:
 Huty żelaza,
 kopalnie rud,
 topniki,
 fabryki wyrobów ogniotrwałych.
Koksownie.
Przemysł Naftowy (rafinerie).
Cegielnie.

Grupa III-cia.

Przemysł Hutniczy i innych metali.
Kolej.
Wojsko.
Przemysł zbrojeniowy.
Stocznie.
Przemysł Metalowy.
Przemysł naftowy (kop. ropy i gazu).
Wapienniki.
Cementownie.
Fabryki papy i izolacji.
Przemysł Chemiczny.
Przemysł Włókienniczy.
Przemysł Garbarski.
Przemysł Papierniczy.
Przemysł Cukrowniczy.
Monopol Solny.
Monopol Spirytusowy.
Monopol Tytoniowy.
Monopol zapałczany.
Rolnictwo (omłoty, pługi par.).
Szpitale, szkoły.
Sprzedaż drobnicowa reglamentowana.
Opał reglamentowany:
 deputaty (oprócz kolei),
 instytucje państwowe i użyteczności publicznej.
Wysyłka drogą wodną.
Wisła, Odra.

Grupa IV-ta.

Przemysł Elektrotechniczny.
Ceramika.
Przemysł Chemiczny:
 Fabryki lakierów,
 Fabryki chemii stosowanej,
 Przemysł Farmaceutyczny,
 Przemysł gumowy i tworzyw sztucznych.
Przemysł drzewny.
Przemysł miejscowy.
Przemysł spożywczy.
Kinofikacja.
Sprzedaż drobnicowa niereglamentow.
Opał wolny — po cenach wolnorynkowych dla odbiorców IV. grupy.
Węgiel dla przemysłu wysyłany na składy.

Grupa I-sza uzyskuje 40% opustu w/g cennika zasadniczego.

Grupa II-ga uzyskuje 20% opustu w/g cennika zasadniczego.

Grupa III-cia płaci ceny w/g cennika zasadniczego bez opustu.

Grupa IV-ta płaci ceny w/g cennika wolnorynkowego (komercyjny).

O majątkach opuszczonych i poniemieckich

W Dzienniku Ustaw Nr. 13 z dnia 19. IV. 1946 r. ukazał się dekret z dnia 8 marca br. Wszedł on w życie z dniem ogłoszenia, uchylając równocześnie moc obowiązującą ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych, zmienioną ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 179).

W myśl tego dekretu wszelki majątek osób, które w związku z wojną utraciły jego posiadanie, a następie go nie odzyskały, stanowi majątek opuszczony. — Jest nim także i ten majątek, który w drodze umowy z osobami trzecimi, dla jego uchronienia od utraty w związku z wojną lub okupacją, został im oddany w posiadanie.

Nie uważa się jednak za majątek opuszczony praw najmu pomieszczeń i budynków, chyba, że stanowią część składową istniejących przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych.

Majątkiem poniemieckim, który z mocy samego prawa przechodzi na własność Skarbu Państwa — jest wszelki majątek Rzeszy niemieckiej i b. wolnego m. Gdańska, obywateli Rzeszy niemieckiej i wolnego m. Gdańska z wyjątkiem osób narodowości polskiej lub przez niemców prześladowanej, niemieckich i gdańskich osób prawa publicznego, spółek kontraktowanych przez obywateli niemieckich lub gdańskich oraz osób zbiegłych do nieprzyjaciela.

Zgodnie z dekretem nakłady dokonane w nieruchomościach lub przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, przez b. władze okupacyjne oraz osoby i spółki niemieckie, które z mocy samego prawa przechodzą na własność Skarbu Państwa, nie podlegają wydanie osobie uprawnionej do przywrócenia posiadania majątku głównego, jeżeli nakłady te dadzą się dogodnie oddzielić od majątku głównego bez uszkodzenia nakładów lub majątku.

Za nakłady zaś uważa się wszelkie substancje majątkowe, nie wyłączając towarów nawet zakupionych z funduszów właściciela przedsiębiorstwa, oraz wszelkie połączenia i przekształcenia majątku. — Jeżeli jednak nakłady przewyższają wartość majątku w stosunku do jego wartości w chwili utraty posiadania, Skarb Państwa, przedsiębiorstwa lub osoby prawne prawa publicznego, mają prawo żądać równowartości nakładu, wykupić majątek główny od jego właściciela. — W razie braku porozumienia co do warunków kupna, warunki te ustali komisja szacunkowa, której orzeczenia nie ulegają zaskarżeniu w trybie administracyjnym. Stronie niezadowolonej z warunków wykupu, przysługuje prawo zwrócić się do właściwego sądu grodzkiego, który w drodze postępowania niespornego, ustali warunki wykupu.

Dla zabezpieczenia majątków opuszczonych i poniemieckich, sporządzenia inwentarza i kontroli majątku, oddawana w najem lub dzierżawę oraz ewent. sprzedaż ruchomości, powołane zostały niniejszym dekretem — jako wyłączne — Urzędy Likwidacyjne, a tym samym przestał istnieć t. zw. Tymczasowy Zarząd Państwowy.

Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu podlegają Okręgowe Urzędy Likwidacyjne, których granice pokrywają się z granicami województw. Urzędy Likwidacyjne podlegają Prezesowi Rady Ministrów, a na Ziemiach Odzyskanych — Ministerstwu Ziem Odzyskanych.

Na podkreślenie zasługuje ta okoliczność, że dekret przewiduje możliwość nadawania na własność osadnikom i repatriantom majątki za pośrednictwem właściwych Ministerstw, a jeżeli idzie o Ziemie Odzyskane — w porozumieniu z Ministerstwem Ziem Odzyskanych.

Przywrócenie posiadania majątków opuszczonych przysługuje osobie, która go utraciła w związku z wojną rozpoczętą 1. września 1939 roku. Ponadto prawo to

dzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego (§ 71).

paragrafu, mogą brać udział w sporzą-

§ 73. Z chwilą przejęcia przedsiębiorstwa ustaje ustanowiony nad nim nadzór państwowy.

V. NADZÓR PAŃSTWOWY.

§ 74. Wprowadzony na podstawie § 26 lub § 31 nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem powołany jest do strzeżenia majątku przedsiębiorstwa. — Czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwa oraz prowadzenie przedsiębiorstwa w ramach normalnej gospodarki należą do osób, które te czynności wykonywały przed ustanowieniem nadzoru państwowego.

VI. PRZEPISY KOŃCOWE.

§ 75. 1) Właściciel przedsiębiorstwa, który bierze udział w postępowaniu, toczącym się na zasadzie niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest obrać sobie miejsce zamieszkania dla doręczeń na terenie Państwa Polskiego lub ustanowić pełnomocnika, mającego siedzibę w kraju.

2) W razie nieobrania takiego miejsca zamieszkania lub nieustanowienia pełnomocnika wszelkie wezwania i zawiadomienia, podlegające doręczeniu w myśl przepisu niniejszego rozporządzenia, pozostawia się w aktach. — Pozostawienie to ma skutki doręczenia.

§ 76. Uprawnienia przysługujące na podstawie przepisu niniejszego rozporządzenia właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

§ 77. Zarządy osób prawnych, będących właścicielami przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa na zasadzie art. 3 ustawy, reprezentują interesy tych osób prawnych do czasu wypłaty odszkodowania za przejęte przedsiębiorstwo.

§ 78. W postępowaniu określonym niniejszym rozporządzeniem, mają odpowiednie zastosowanie art. 36—43 i 49—67 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

§ 79. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Aprowizacji i Handlu, Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczt i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

§ 80. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski.

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski.

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik.

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski.

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn.

w/z Minister Oświaty:
Halina Kuczkowska.

Minister Kultury i Sztuki:
Władysław Kowalski.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk.

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow.

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski.

w/z Minister Przemysłu:
Wacław Ciszewski.

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Stachelski.

Minister Żeglugi i Handlu Zagr.:
Stefan Jędrychowski.

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski.

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski.

w/z Minister Pracy i Opieki Społ.:
Edmund Giebartowski.

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin.

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek.

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski.

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Jan Wasilewski.

Obliczanie premii i punktów premiowych

W Nr. 11/12 Informatora Przemysłowego z ubiegłego roku był dość obszernie omówiony system płac akordowo-premiowy, obowiązujący w przemyśle państwowym i znajdującym się pod zarządem państwowym. Jak wynika jednak z licznych zapytań napływających do redakcji, istnieje szereg wątpliwości odnośnie stosowania tego systemu w praktyce, a zwłaszcza obliczania wysokości premii pieniężnej i punktów premiowych. Celem wyjaśnienia tych wątpliwości omówimy poniżej parę najtypowszych przykładów obliczania zarobków i premii.

A więc przede wszystkim wychodząc ze stawki zasadniczej, to jest płacy godzinowej danego robotnika, obliczamy stawkę jednostkową $= \frac{\text{stawka zasadnicza}}{\text{norma akordowa}}$.

Zarobek akordowy otrzymujemy mnożąc stawkę jednostkową przez ilość jednostek wyprodukowanych w danym czasie. Przy akordzie czasowym płaca będzie się równać iloczynowi sumy czasów normalnych i stawki godzinowej.

Warunkiem uzyskania premii jest przekroczenie normy, z uwzględnieniem jakości produkcji i zachowania dyscypliny pracy.

Premia pieniężna obliczana jest według odpowiednich tabel premiowania w stosunku do sumy zarobku akordowego, a premia w punktach z poprawką, wynikającą ze stosunku ilości godzin przepracowanych w akordzie do normalnej ilości godzin pracy w danym miesiącu.

Obecnie obowiązuje wartość 1 punktu premiowego ustalona na 100 zł.

Poniższa tabela podaje schemat premiowania robotników pracujących ręcznie, bez pomocy maszyn, lub przy maszynach, o ile tempo pracy tych robotników jest uzależnione od pracy robotników, którzy ich obsługują.

Wykonanie normy w %	Premia punkty	% dodat. pieniężny od zarobku akord.
100—110%	2	10%
110—120%	3	15%
120—130%	4 5	20%
130—140%	6	25%
140—150%	8	30%
150—155%	10	31%
155—160%	11	32%
160—165%	12	33%
165—170%	13	34%
170—175%	15	35%
175—180%	17	36%
180—185%	19	37%
185—190%	21	38%
190—195%	23	39%
195—200%	25	40%

Schemat premiowania robotników pracujących przy maszynach o współczynniku sprawności do 60% (I) i pracujących przy maszynach o współczynniku sprawności powyżej 60% (II) przedstawia się następująco:

Wykonanie normy w %	Premia I grupy		Premia II grupy	
100—105%	2	10%	2	10%
105—110%	4	15%	4	15%
110—115%	6	20%	6	20%
115—120%	8	25%	8	25%
120—123%	—	—	10	30%
123—125%	—	—	12	31%
120—125%	10	30%	—	—
125—128%	—	—	14	32%
128—130%	—	—	16	33%
125—130%	12	31%	—	—
130—133%	—	—	18	34%
133—135%	—	—	20	35%
130—135%	14	32%	—	—
135—140%	16	33%	—	—
140—145%	18	34%	—	—
145—150%	20	35%	—	—
150%	22	36%	—	—

Przykład obliczenia. Robotnik mający stawkę zasadniczą 7,50 zł. na godzinę, pracując akordowo — winien wykonać dzienną normę pracy w ilości 120 jednostek. A więc płaca jednostkowa wynosi

$$\frac{7{,}50 \times 8}{120} = 0{,}50 \text{ zł.}$$

W ciągu miesiąca dany robotnik pracując bez przerwy w akordzie wykonał 4500 jednostek, otrzymując za to płacę:

$$4500 \times 0{,}50 = 2\,250 \text{ zł.}$$

Przyjmując, że normalny czas pracy w miesiącu wynosił 200 godzin, obliczamy procentowe wykonanie normy:

$$\frac{2250 \cdot 100}{7{,}50 \cdot 200} = 150\%$$

Ubezpieczenie towarów.

Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego zawiadomiło, że została zawarta umowa pomiędzy Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych a Misją Handlową przy poselstwie R. P. w Sztokholmie, działającą z ramienia i upoważnienia Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego. — Umowa ta dotyczy ubezpieczenia towarów zakupionych fob port szwedzki. — Importerzy winni zgłaszać się we wszystkich sprawach dotyczących ubezpieczeń do Misji Handlowej bądź też do Towarzystwa Ubezpieczeń „Hansa“ (dyr. Hamrin) współpracującego z P. Z. U. W. — Powyższej umowie podlegają wszystkie ładunki wysyłane do portów polskich, których ubezpieczeniem dysponuje Ministerstwo Żeglugi i Handlu Zagranicznego. — Stawki i warunki ubezpieczenia obowiązują według skali stosowanej w Szwecji.

Państwowa Centrala Handlowa.

W związku z mianowaniem nowej Dyrekcji Państwowej Centrali Handlowej, Naczelna Rada po przeprowadzeniu szeregu pertraktacji, ustaliła:

1) P. C. H. pragnie w porozumieniu z Naczelną Radą ustalić normy kalkulatywne kupiectwa różnych branż z uwzględnieniem różnic terenowych.
2) Odnośnie sieci sprzedażnej P. C. H. posiadać będzie własne (w zasadzie w skali wojewódzkiej) hurtowne punkty sprzedaży i posługiwać się będzie również kupieckimi firmami hurtowymi tam, gdzie one już istnieją i mają odpowiednie techniczne możliwości.
3) P. C. H. zaznacza, że będzie nawiązywać kontakt tylko z kupcami dającymi gwarancję racjonalnej kalkulacji kupieckiej.
4) P. C. H. posiada do zlikwidowania w drodze przetargu szereg remanentów sklepów poniemieckich różnych branż, przy czym zwracać się będzie do Naczelnej Rady o przedstawienie listy kupców zainteresowanych nabyciem poszczególnych partii.

Zjednoczenie Przemysłu Naftowego.

W ramach CZP Paliw Płyn. w Polsce istnieją dwa Zjednoczenia: Zjednoczenie Przemysłu Naftowego i Gazów Ziemnych, z siedzibą zarządu w Krakowie (ul. Oleandrów 4) i Zjednoczenie Przemysłu Paliw Syntetycznych z siedzibą w Dworach pod Oświęcimem.

Rozdział produktów naftowych.

Zapotrzebowanie na produkty naftowe kierować należy do Centrali Produktów Naftowych, Kraków, ul. Długa 11 a, która przydziela produkty naftowe, następujących rodzai:

Benzyna apteczna, benzyna ekstrakcyjna, benzyna lakowa, benzyna motorowa.

Nafta.

Olej gazowy, olej wrzecionowy, olej maszynowy, olej samochodowy, olej cylindrowy do pary nasyconej, olej cylindrowy do pary przegrzanej, olej wiertniczy, olej transformatorowy, olej kompresorowy do kompresorów amoniakalnych, olej kompresorowy do kompresorów powietrznych, olej wagonowy.

Asfalt przemysłowy, asfalt drogowy.

Wazelina apteczna, wazelina techniczna.

Smar do łożysk kulkowych.

Towot.

Smar kalipsol, smar do wozów żółty, smar do wozów czarny.

Mydło naftenowe.

Podawanie na wnioskach o przydział produktów naftowych wyżej wymienionych nazw poszczególnych produktów, przyczyni się do ułatwienia pracy zarówno Centrali jak i poszczególnych przedsiębiorstw.

Paliwo syntetyczne z węgla.

Wobec znacznego zmniejszenia terenów ropodajnych w Polsce i jednoczesnego zwiększenia zapotrzebowania na paliwo płynne zarówno przez komunikację jak i przemysł, opinia publiczna przywiązuje dużą wagę do uruchomienia fabryk benzyny sztucznej z węgla. Wobec tego należy wyjaśnić, że otrzymaliśmy wprawdzie w ramach odszkodowań wojennych całkowite urządzenie fabryki paliw płynnych z węgla w Schwarzheide, lecz demontaż jej, przewiezienie do kraju, ponowne zmontowanie w Dworach koło Oświęcimia i dostosowanie do fabrykacji benzyny z miału i węgla twardego (Niemcy produkowali je z węgla brunatnego) potrwa czas dłuższy, t. j. conajmniej rok. Odziedziczyliśmy wprawdzie jeszcze dwie fabryki tego samego produktu w Kędzierzynie i Blachowni na Śląsku Dolnym, lecz są one w całości zdemontowane.

Zwolnienie od dodatkowej opłaty kupców zatrudniających uczniów handlowych.

Na podstawie zarządzenia Min. Skarbu kupcy zatrudniający uczniów na podstawie umów o naukę, zwolnieni są od dodatkowej opłaty (z art. 15 dekretu o podatku od wynagrodzeń).

Kształcenie uczniów rzemieślniczych.

Izba Rzemieślnicza w Krakowie wzywa wszystkie przedsiębiorstwa fabryczne i instytucje użyteczności publicznej na terenie województwa krakowskiego, szkolące uczniów w zawodach rzemieślniczych, by natychmiast zadośćuczyniły przepisom art. 149 prawa przemysłowego i złożyły w Izbie **podanie o zezwolenie na prawo kształcenia uczniów**, z równoczesnym przedłożeniem dowodów uzdolnienia zawodowego osób, pod których kierunkiem nauka rzemiosła w zakładach tych ma się odbywać. W wielu wypadkach kształcenie uczniów rzemieślniczych odbywa się nieformalnie z oczywistą szkodą dla uczniów, którzy z tego powodu nie mogą być dopuszczani do egzaminu czeladniczego. Wszelkich informacji w tym zakresie udziela Izba Rzemieślnicza w Krakowie, ul. św. Anny 9, pokój nr 41.

Surowce i maszyny dla rzemiosła.

W związku z przewidzianymi przydziałami surowców, maszyn i narzędzi wyłącznie dla warsztatów rzemieślniczych i chałupników na polecenie Ministerstwa Przemysłu — Departament Przemysłu Miejscowego, Izba Rzemieślnicza w Krakowie zarządziła rejestrację warsztatów rzemieślniczych i chałupniczych.

Rejestracja obejmuje osoby fizyczne i prawne, spółdzielnie pracy rzemieślniczej oraz warsztaty przy spółdzielniach nierzemieślniczych, prowadzące warsztaty rzemieślnicze lub pracujące systemem chałupniczym na terenie Województwa Krakowskiego.

Termin rejestracji upływa z dniem 24 bm.

Surowce i maszyny przydzielane będą wyłącznie tym warsztatom rzemieślniczym i chałupniczym, którzy dopełnią warunków rejestracji.

Przebieg akcji oszczędnościowej w przemyśle.

(bMP) Rozpoczęła akcja oszczędnościowa w przemyśle mimo krótkiego terminu od jej rozpoczęcia, daje już pewne rezultaty.

Dla podkreślenia wagi jaką Ministerstwo Przemysłu do akcji tej przywiązuje wydano okólnik, w którym zwrócono uwagę, że akcją objęte być muszą wszystkie Centralne Zarządy, Zjednoczenia, Zakłady Pracy i Przedsiębiorstwa Państwowe oraz wszystkie działy produkcji, administracji, Zbytu i Zaopatrzenia.

Okólnik zwraca uwagę, że akcja oszczędnościowa, aby mogła osiągnąć dobre rezultaty, musi być powszechna. Konieczna przy tym jest systematyczność i stała kontrola poczynań zmierzających w tym kierunku.

W przeprowadzeniu jej największy nacisk należy położyć na obniżenie kosztów produkcji i podwyższenie wydajności pracy. Poza tym wprowadzona być musi zorganizowana walka z marnotrawstwem czy to surowców, czy pracy ludzkiej oraz ścisła kontrola wydatków administracyjnych. Najlepszą metodą do oceny przerostów pojedyńczych nakładów wydatków jest co miesięczna analiza kosztów własnych wyprodukowanych artykułów i zaprowadzenia statystyki kosztów własnych. Statystyka ta i analiza doprowadzić mają do pewnych celów, które w rezultacie wydatnie zmniejszyć mogą ogólne koszty produkcji. Specjalną uwagę zwrócić należy na następujące momenty:

— zredukowanie nadmiernego personelu nieprodukcyjnego i skierowanie go do działów produkcyjnych;

— ścisłe stosowanie obowiązujących przepisów przy zaszeregowaniu i premiowaniu pracowników;

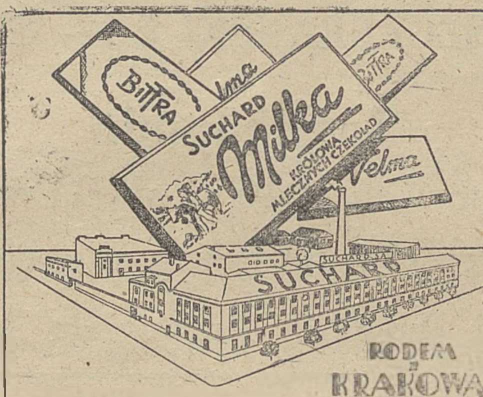
— przeprowadzenie odpowiednich badań i ścisłe opracowanie norm wydajności pracy;

— przeanalizowanie obecnego schematu organizacyjnego i wyciągnięcie odpowiednich wniosków, celem usunięcia przerostów administracyjnych;

— przeprowadzenie odpowiedniej kontroli w organizacjach dystrybucyjnych, celem uregulowania cen sprzedaży;

— zwrócenie specjalnej uwagi na straty wynikające ze złej gospodarki materiałowej. Do tego należy nadmierny odsetek brakowi odpadków, zły nadzór przy produkcji itp.

W myśl okólnika, naczelni dyrektorzy Centralnych Zarządów Przemysłowych składać mają do Ministra Przemysłu miesięczne sprawozdania z wydanych przez siębie zarządzeń oraz rezultatów przeprowadzanej kampanii oszczędnościowej. (Kn.)

Odpowiedzi Redakcyi.

Czytelnik z Tymbarku.

1) Okólnik Starostwa w sprawie przedkładania potwierdzonych odpisów listy płac w celu uzyskania przydziału żywności dla pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie, należy bezwzględnie przestrzegać, gdyż opiera się on na zarządzeniu władz przełożonych starostwa.

Odpis listy może być pisany przez kalkę przy sporządzeniu listy dla wypłaty wynagrodzeń dla pracowników. wobec czego angażowanie dodatkowej siły do wystawiania odpisów listy, jest zbędne.

2) Zgodnie z dekretem z dnia 8. I. 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28. III. 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) „pracownicy rolni, z wyjątkiem pracowników umysłowych, oraz specjalnie wykwalifikowanych, ubezpieczeni będą na podstawie przeciętnych zarobków miesięcznych, ustalonych corocznie przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych, po wysłuchaniu opinii organizacyj zawodowych".

Za pracowników rolnych uważa się pracowników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych, leśnych, ogrodowych, budowlanych i rybnych, jak również w zakładach pracy związanych ściśle z tymi gospodarstwami, a nie posiadających przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego.

Jak z powyższego wynika, pracownicy rolni i ogrodowi zatrudnieni przez Spółdzielnię ogrodniczą, o ile nie są pracownikami umysłowymi, lub specjalnie wykwalifikowanymi, podlegają ubezpieczeniu.

Ob. Jan Dolromski, Myślenice.

W odpowiedzi na list wyjaśniamy, że adres Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego brzmi: Katowice, ul. Lompy 14.

Ob. Tworzydło Tadeusz, Bielsko.

W odpowiedzi na pismo z dnia 15-go czerwca br. wyjaśniamy, że Międzynarodowe Targi w Paryżu odbyły się w dniach od 25 maja br. do 10 czerwca br., w Bordeaux zaś odbędą się od 23 czerwca br. do 8 lipca br.

Międzynarodowe Targi Poznańskie na zlecenie Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, zorganizowały udział Polski w tych targach.

Dyrekcja Przemysłu Miejscowego wysłała eksponaty z przedsiębiorstw jej podległych. — Eksponaty mniejsze są wystawione w oryginale, inne zaś, których wystawienie związane jest z przestrzennymi trudnościami, są wystawione w próbach i odpowiednich rysunkach względnie fotografiach.

Ze względu na spóźniony termin, Obywatel już nie będzie mógł uzyskać paszportu z wspomnianego Ministerstwa.

Dziękujemy za pozdrowienia i odwzajemniamy je.

Prenumerata roczna wynosi zł. 100, półroczna zł. 50 i kwartalna zł. 25.

Ceny ogłoszeń: Cała stronica 4.000 zł., ½ stronicy 2.500 zł., ¼ stronicy 1.400 zł. — Za 1 mm 1-łamowy 10 zł. — Ogłoszenia drobne za słowo 6 zł. — W drobnych ogłoszeniach pierwsze słowo liczy się podwójnie.

Wydawca: Referat Inf. Prop. Wydziału Przemysłowego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.
Redaguje: Komitet Redakcyjny. M-08333 Drukarnia Udziałowa w Krakowie.